

Fricz Tamás: Bravó, Orbán Viktor!

2014 november 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Orbán Viktor visszavonta a tervezett internetadót. Döntése bátor volt, amellyel meglepte a tüntet?ket, a mögöttük álló baloldali ellenzék pártokat, s nem utolsósorban a világot,{...}

{...} amelynek sajtója kéjesen várta, milyen „autokratikus”, „diktatórikus”, s?t „viktatórikus” lépést fog tenni a

demonstrációk hatására. Orbán azonban velejéig demokrataként cselekedett, s most ezt nehéz megemészteni hazai és külföldi ellenfeleinek.

Lépése újszer? és modellérték?: a megválasztott politikai vezető figyelembe veszi a választói véleményét, szándékát, és annak alapján dönt. Tudomásul veszi, hogy az általa és kormánya által bevezetendő jogszabály az állampolgárok széles köreinek ellenállásába ütközik, vagyis nem találkozik a népakarattal, ezért visszavonja a javaslatot és januártól átfogó társadalmi konzultációt kezdeményez a téma kapcsán.

Orbán egyértelművé tette az elvi háttérét is: „Nem vagyunk kommunisták, nem az emberek ellen kormányzunk, hanem az emberekkel közösen kormányzunk” – mondta a szokásos péntek reggeli interjújában. Vagyis jelezte az országnak és a világnak: nem diktatúrában, nem autokráciában, nem önkényuralomban élünk, hanem demokráciában, ahol a kormány nem tehet meg mindent a kénye-kedve szerint.

Vegyük észre, hogy ehhez hasonló súlyú kormányzati önkorrekcióra még nem igazán volt példa az elmúlt huszonöt évben. Sokkal inkább azt tapasztaltuk, hogy a politikai vezetők foggal-körömmel ragaszkodtak az egyszer már meghozott döntésükhöz, az egyszer kimondott mondataikhoz, akkor is, ha már a teljes közvélemény számára egyértelmű volt az adott döntés elhibázott jellege. Tették-teszik ezt azért, mert úgy hiszik, hogy ha egyszer is „engednek” a politikai ellenfeleik követeléseinek – legyenek akár pártok, akár tiltakozó állampolgárok –, akkor az a gyengeség jele, amivel a riválisok azonnal visszaélnék s ez elvezethet a bukásukig.

Ez az eltúlzott és teljes mértékben félreértelmezett „határozottság” vált jellemzővé a magyar politikai közéletben, amelyben a „Nagy arcok” harca és kíméletlen küzdelme zajlott és zajlik. A legékeesebb és legelborzasztóbb példa erre természetesen Gyurcsány Ferenc, aki inkább négy éven át megbénította és tönkretette az országot ahelyett, hogy az öszödi beszéd ellenében kialakult általános, folyamatos és megszűnni nem akaró társadalmi ellenállás következményeként lemondott volna.

E torz, korrigálni, önkorrekciót végrehajtani képtelen politikai kultúra hatására vált a magyar belpolitika végletesen megosztottá, s alakultak ki szinte polgárháborús viszonyok az országban. A magyar demokrácia ezáltal egy konszenzus és kompromisszumok nélküli, konfliktusos demokráciává vált, amely saját energiáit emészti fel.

Orbán tette ezért zseniális és bátor, méltó fiatalkori önmagához. Huszonöt év után szakított a „magyaros” politikai

paradigmával, s annyit mondott: az internetadó társadalmi ellenállásba ütközött, ezért nem vezetjük be, hanem vitát nyitunk róla.

Vagyis: mi, politikai döntéshozók, kormánytagok nem vagyunk csálthatatlanok! Emberek vagyunk, akik ugyanúgy hibázhatunk és tévedhetünk, mint bárki más. És ha ezt végre be is ismerjük és ennek szellemében cselekszünk, akkor vagyunk igazi demokraták.

Márpedig ha valamikor, akkor éppen most, az internetadó kapcsán kellett visszakozni. Ez az adótervezet ugyanis valóban annak az állatorvosi lova, hogy hogyan nem szabad egy adómódosítást bevezetni és elfogadtatni a közvéleménnyel. Az internetadó több sebből vérzett egyszerre: kiderült, hogy a javaslatot nem el?zték meg sem szakmai, sem társadalmi konzultációk, kiderült, hogy még igazi háttér tanulmányok sem készültek a bevezetés lehetséges következményeiről. Az is kiderült, hogy a Fidesz 2008-ban még éppen az internet megadóztatása ellen érvelt, és ez korántsem lényegtelen körülmény!

És egyáltalán: a modern világ szimbóluma az internet, ennek a megadóztatása pedig úgy t?nik fel, mintha ez a kormány egy, a fiatalosságát elveszít?, öreges, naftalinszagú kormánnyá változott volna.

Nos, ezért – is – kellett visszavonni az adótervezetet.

Tudom, persze, hogyne tudnám: most jönnek a szokásos magyar cs?r?-csavaró nagyokosok, a „ravaszok”, a „mindent tudók”, a kávéházi Konrádok – a jobboldalról is -, akik „jól informáltak” elmondják: a „Viktor” csak taktikai okokból tette, amit tett, a Viktor „jól kiszámította”, a Viktor „el akarta terelni a figyelmet”, a Viktor „el?re tudta”, a Viktor „semmit sem változott”, majd úgyis bevezeti az adót stb., stb. A mindent tudók már megint mindent tudnak.

Természetesen minden politikai döntésben – így a visszavonásban is – van taktika és stratégia – is. Még szép, hogy van. De az *is* szó itt a fontos.

És a kérdés: visszavonta vagy nem vonta vissza az adót a kormányf??

Visszavonta.

És ezzel demokrata módjára cselekedett. Dicséret érte!

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
